

Sygn. akt III CKN 179/98

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 1999 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Z. Świeboda (spraw.)

Sędziowie: SN - M. Kocon

SN - T. Żyznowski

Protokółant: M. Czarnecka

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 1999 r.
na rozprawie sprawy z powództwa „M. [...]” Spółki Akcyjnej w S.
przeciwko B. A.
o zapłatę,
na skutek kasacji pozwanego
od wyroku Sądu Wojewódzkiego w L.
z dnia 7 listopada 1997 r., sygn. akt IX Ga [...]

**oddala kasację i zasądza od pozwanego na rzecz strony
powodowej tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego
kwotę 800 zł (osiemset złotych).**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 listopada 1997 r. Sąd Wojewódzki w L. oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 15 lipca 1997 r. i orzekł o kosztach procesu. Sąd Wojewódzki przyjął za własne ustalenia Sądu I instancji, iż w dniu 6 lipca 1995 r. „M.” [...] S.A. w S. zawarł z pozwanym umowę najmu trzech zastawów rusztowania fasadowego typu „M.”, a pozwany zobowiązał się do płacenia określonego umową czynszu i do zwrotu do dnia 11 grudnia 1995 r. pobranych rusztowań. W tym samym dniu strony zawarły umowę przedwstępną kupna-sprzedaży tych rusztowań na wypadek gdyby pozwany ich nie zwrócił i określili cenę 6.154,54 marek niemieckich plus podatek VAT w wysokości 22 % według przelicznika tygodniowego kursu walut w NBP. Termin płatności oznaczono na dzień 15 grudnia 1995. W dniu 6 grudnia 1996 r. powód wystawił fakturę pro forma na kwotę 6.154.75 marek niemieckich plus podatek VAT w wysokości 22 %. Pozwany nie zwrócił rusztowań, ani nie uiścił pieniędzy w wysokości wynikającej z faktury pomimo wielokrotnego wzywania go przez powoda do zwrotu rusztowań lub zapłacenia należności pieniężnej. Na rozprawie w dniu 15 lipca 1997 r. pozwany uznał żądanie pozwu co do roszczenia głównego.

Sąd Wojewódzki podzielił stanowisko Sądu I instancji co do podstawy odpowiedzialności pozwanego na podstawie art. 405 k.c. oraz zasądzenia odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu.

W kasacji wniesionej przez pełnomocnika pozwanego - adwokata, a opartej na podstawie z art. 393¹ pkt 1 kpc, skarżący domaga się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Na rozprawie w dniu 15 lipca 1997 r. pozwany uznał żądanie pozwu co do roszczenia głównego. W tym roszczeniu głównym mieścił się także podatek VAT, kwestionowanie zatem w kasacji wysokości ustalonego podatku VAT nakazuje rozważenie, czy uznanie powództwa w zakresie roszczenia głównego nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego lub zmierza do obejścia prawa (art. (art. 213 § 2 kpc). Skarżący nie wskazał żadnych okoliczności, które by podważały uznanie żądania pozwu także w zakresie podatku VAT. Twierdzenie, że strona powodowa nie wystawiła odpowiedniej faktury jest dowolne, bowiem Sąd

zgodnie z wynikami zebranego materiału dowodowego ustalił, iż faktura pro forma nr [...] była wystawiona (k. 15).

Zgodzić natomiast należy się ze skarżącym, że oparcie rozstrzygnięcia Sądu na przepisie art. 405k.c. jest błędne. Przepis ten bowiem może stanowić podstawę rozstrzygnięcia, gdy np. brak jest odpowiednich postanowień umowy. Tymczasem strony wiązała umowa najmu rusztowań, umowa przedwstępna, a pozwany nienależycie wywiązał się z tych umów, czyli rozstrzygnięcie należało oprzeć na wiążącym strony stosunku obligacyjnym. Jednak kwestię tę należy odnieść do błędnego uzasadnienia wyroku, bowiem wysokość zasądanego świadczenia pieniężnego nie jest w kasacji podważana.

Gdy zatem brak jest usprawiedliwionych podstaw kasacyjnych, a zaskarżony wyrok mimo błędnego uzasadnienia odpowiada prawu, kasacja uległa oddaleniu (art. 393¹² kpc), a pozwanego obciążono kosztami postępowania kasacyjnego (art. 98 kpc, art. 393¹⁹ i 391 kpc).

aw

db